

DEREK PRINCE

**Isten Gyülekezetének
Újrafelfedezése**

D E R E K P R I N C E

**I S T E N G Y Ü L E K E Z E T É N E K
Ú J R A F E L F E D E Z É S E**

MISKOLC, 2010

REDISCOVERING GOD'S CHURCH

Originally published in English by Derek Prince Ministries, Charlotte,
USA - under the title: REDISCOVERING GOD'S CHURCH,
ISBN 0-88368-812-3

Copyright © 2006 by Derek Prince Ministries – International.
All rights reserved.

Hungarian translation is published by permission of Derek Prince
Ministries – International. P.O.Box 19501, Charlotte, North Carolina,
28219-9501 USA. All rights reserved.

Copyright © Hungarian translation 2009.

Derek Prince Ministries – USA)

<http://www.derekprince.hu>

A fordítás és a kiadás a Derek Prince Ministries szíves engedélyével
történt.

A könyv bármely részének felhasználásához vagy sokszorosításához a
Derek Prince Ministries előzetes engedélye szükséges,
kivéve rövid idézeteket folyóiratokban vagy elemző cikkekben.

Fordította

Abonyi Sándor

Borító, tördelés, tipográfia az eredeti kiadvány alapján

Budai Zsolt

Olvasószerkesztés, korrektúra:

Kovácsné Molnár Krisztina, Verebélyiné Ivancsó Enikő, Budainé Rőczzei Erika

Kiadásért felel

Kovácsné Boros Ilona

Magyarországon kiadja a Logos–Hungary Alapítvány

3534 Miskolc, Stadion 63. Fsz. 3.

www.logos-hungary.hu

ISBN 978-963-06-8445-3

All rights reserved – Minden jog fenntartva.

A könyvben használt Bibliák:

Károli Gáspár fordítás revideált változata, valamint a Magyar Bibliatársulat (MB) megbízásából kiadott 1996-ban, a 1975. évi újfordítású Biblia javított kiadása. A szövegben az utóbbira, mint Református fordításra hivatkozunk. (Kiadja a Magyar Bibliatársulat megbízásából a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, Budapest, 1996.)

Mivel a szerző több Bibliafordításból (New King James Version (NKJV), New American Standard Bible (NASB), New International Version, The New Jerusalem Bible) is idéz, a gondosság és a szöveghűség miatt az angol szöveg pontos fordítása is szerepel, valamint zárójelekkel jelöltük a szövegben a szerző által szövegbe beszúrt megjegyzéseit.

A könyv magyar fordításában szereplő igehelyeket a Károli fordításból idéztük, kivéve néhány esetet, amikor a Református fordítás szóhasználata jobban kifejezte az eredeti mondanivalót. Ilyen esetekben a Református bibliafordítást idéztük, s ezeket az idézeteket adott helyen külön megjelöltük.

Szükségesnek tartottuk, hogy egyes angol szavak fordításának értelmezését is közöljük. Egyik ilyen szó az angol „Church” szó. Amikor az író ezzel a szóval az egész földön élő hívőket magába foglaló egyetemes gyülekezésre, azaz egyházra utal, azt mi „Egyetemes Gyülekezet”, vagy egyszerűen csak „Gyülekezet” (nagybetűvel) kifejezéssel jelöltük.

A „church” szó minden más, kisbetűs előfordulásakor a „gyülekezet” (kisbetűvel) kifejezést alkalmaztuk. Az angol ige-idézetekben előforduló „Holy Spirit” kifejezés a magyar igevers idézetek Károli fordításában „Szent Lélek” kifejezéssel fordul elő. Ezt a fordítást az igevers idézetekben megtartottuk, de a könyv szellemi üzenetének helyes visszaadása érdekében – tudva, hogy a lélek valójában szellemet jelöl –, a könyv egyéb helyein előforduló angol „Holy Spirit” kifejezést „Szent Szellem”-nek, az önmagában előforduló „Spirit” és „spiritual” szavakat pedig a „Szellem” és a „szellemi” kifejezésekkel fordítottuk.

Tartalomjegyzék

Bevezető - A Derek Prince Ministries ismertetője	9
1. RÉSZ: AHOGYAN ISTEN LÁTJA A GYÜLEKEZETET	11
1. Istennek Öröksége az Ő Népe	13
2. Az Átváltozás: Isten Programja a Gyülekezet Számára	19
2. RÉSZ: A GYÜLEKEZET TERMÉSZETE 7 KÉPBEN AZ EFÉZUSI LEVÉL ALAPJÁN	25
3. Az Első Kép: A Gyülekezés	27
4. A Második Kép: Krisztus Teste	39
5. A Harmadik Kép: A Műalkotás	49
6. A Negyedik Kép: A Család	57
7. Az Ötödik Kép: A Templom	67
8. A Hatodik Kép: A Menyasszony	77
9. A Hetedik Kép: A Sereg	95
10. A Hét Kép és Azok Alkalmazása	107
3. RÉSZ: A GYÜLEKEZET SZERKEZETE	113
11. Az Egyetemes Gyülekezet	115
12. A Helyi Gyülekezet	133
13. Az Apostoli Csoportok és Vének: A Test Két Lába	167

14. Apostolok és Vének – Nem Bürokrácia	181
15. Utánpótlás, Nem pedig Sikerhajhászás	199
4. RÉSZ: A GYÜLEKEZET VEZETŐSÉGE	209
16. Mobil Szolgálat: Apostolok	211
17. Az Igazi Apostol Ismertetőjegyei	235
18. Mobil Szolgálat: Próféták	249
19. Mobil Szolgálat: Evangélisták	273
20. Mobil Szolgálat: Tanítók	289
21. Helyi Szolgálat: Pásztorok	301
22. Pásztorok: Vezetés, Tanítás, Pásztorlás	319
23. Helyi Szolgálat: Diakónusok	343
5. RÉSZ: A GYÜLEKEZET ÉLETMÓDJA	351
24. A Helyi Gyülekezet Napi Életvitele	353
25. Teljes Összegyülekezés	375
6. RÉSZ: A GYÜLEKEZET JÖVŐJE	385
26. Jöjjön el a Te Királyságod	387
27. Egy Dicsőséges Gyülekezet	411
A Könyv Szerzőjéről	421

Bevezető - A Derek Prince Ministries ismertetője

Az 1930-as években, a történet szerint, megcsörrent a telefon az igazgatói irodában, abban a washingtoni gyülekezetben, melybe időnként Franklin Rooseveltnél is ellátogatott. A telefonvonal végén sürgetően szólt a kérdés: „várható, hogy az elnök ott lesz a gyülekezetben vasárnap?”

„Ilyet nem ígérhetek, – magyarázta türelmesen az igazgató, –, de Isten mindenképpen itt lesz, Aki miatt elég nagy érdeklődésre számíthatunk.”

Nem tudjuk Derek Prince ismerte-e az anekdotát, de mi, akik őt személyesen ismertük, bizonyosak vagyunk abban, hogy nagyon tetszett volna neki és teljes szívvel egyetértett volna a történet üzenetével. Ugyanis Derek szerette a Gyülekezetet. Ő modern idők tanítójaként is megértette Krisztus Teste elhívásának és végcéljának nagyságát.

Sokéves rádiós szolgálata során Derek egyszer a következőképpen fogalmazta meg a Gyülekezethez való viszonyulását: Hiszem, hogy Isten folyamatosan azon munkálkodik, hogy a két népet, melyekhez felbonthatatlan szövetség köti, helyreállítsa. Az első nép, történelmileg, Izrael. A második a Gyülekezet.

Ha Derek Prince ismeretlen lenne valaki számára, fontos tudnia, hogy ő a 20. század nagy keresztény elméinek egyike volt. Születése szerint brit állampolgár volt, de élete jelentős részét Izraelben és az Egyesült Államokban (ahol állampolgárságot is szerzett) töltötte. Anglia neves cambridge-i egyetemén (Cambridge University) tanult, ahol C. S. Lewis kortársa volt. Itt egy ideig vezetett is egy csoportot az ősi és modern filozófiák témájában.

A komoly iskolázottság ne riasszon el senkit. Több száz nemzet milliónyi tagja találta Derek Prince tanítását inspirálónak, felemelőnek, felvilágosító tartalmúnak, és mindig érthetőnek.

Így ez a könyv, amit az olvasó most kezében tart, egy igazi kincs. Lapjain különleges mélységben nyerünk betekintést mind a helyi, mind az egyetemes gyülekezet természetébe, szerepébe, szerkezetébe és végcéljába.

Az olvasó új megvilágításban láthatja meg saját, Isten által történelmet formáló szerepét és helyét.

Derek Prince Ministries

1. Rész

**AHOGYAN ISTEN LÁTJA
A GYÜLEKEZETET**

Istennek Öröksége az Ő Népe

A Szentírás egyik legcsodálatosabb témája a Gyülekezet – Isten szeretetének tárgya, az Ő szeretett Fiának jövőbeni menyasszonya.

Krisztus megváltó küldetése a földön egy szerelmi történet, az idő és az örökkévalóság színpadán játszva, teli drámával, pátosszal, szeretettel, küzdelemmel és győzelemmel. Isten akarata, hogy egy tökéletes társat biztosítson Fia számára az örökkévalóságban.

A Gyülekezet Isten megváltott küldötte ebben a világban, mégis Isten számára pont azok az emberek jelentenek kihívást, akik a Gyülekezetet alkotják. Isten célja, hogy engedetlen állapotunkból egyetlen Fia tökéletes menyasszonyává formáljon bennünket.

Isten Igéjének tükre

A Szentírás Isten Igéjét egy tükörhöz hasonlítja, amely megmutatja belső szellemi állapotunkat, hogy úgy lássuk magunkat, ahogyan Isten lát bennünket: Ő látja az egész utat, a végeredményt is beleértve – nem olyannak lát, amilyenek lenni szeretnénk, hanem olyannak, amilyenné végül válni fogunk.

„....Mert az Úr nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.”

1 Sámuel 16,7b

Ha azelőtt nézünk a tükörbe, mielőtt Isten megbékéltet minket saját Magával Jézus Krisztus által, akkor az a mi bűnös és tisztátalan állapotunkat mutatja nekünk. Miután megbékéltünk Istennel és Ő megtisztított minket a mi bűneink-

ből, a tükör azt mutatja nekünk, hogy mivé váltunk Isten új teremteseként Krisztusban. A Szentírás ezen igazságait személyes módon tapasztalhatjuk meg:

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, íme, újjá lett minden.”

2 Korinthus 5,17

„Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Átala a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.”

Efézus 2,10

**Isten végső célja
nem csupán az
egyének megváltása,
hanem egy
különleges nép
megalkotása.**

Ebben a könyvben belenézünk Isten Igéjének tükrébe, hogy megláthassuk, milyennek látszunk Isten szemében egybegyűjtött népeként. Meg fogjuk vizsgálni az Isten népéről szóló hét képet, amit Pál apostol az Efézusiakhoz írt levelében ír le. Abból kiindulva pedig, felfedezzük majd a Gyülekezet szerkezetét, vezetését, életvitelét és jövőjét.

Isten megváltó szándéka

Istennek az a szándéka, hogy az Ő népét a Maga számára megváltsa, Mózes 2. könyvében olvasható.

„Mózes pedig felméne az Istenhez és szóla hozzá az Úr a hegyről, mondván: Ezt mondd a Jákób háznépének, és ezt add tudtára az Izrael fiainak. Ti láttátok, amit Egyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sasszárnyakon, és Magamhoz bocsátottalak titeket.

Most azért ha figyelmesen hallgattok Szavamra és megtartjátok az Én szövetségemet, úgy ti lesztek Nékem valamennyi nép közt az Enyéim (Én népem); mert Enyém az egész föld.” 2 Mózes 19,3-5

Amint az kitűnik Isten Izraelhez intézett szavaiból, a megváltásnak két fő célja van.

Egy közvetlen, személyes kapcsolat Istennel

Először is figyeljük meg, mit mondott Isten az előbb említett megmentő cselekedetéről.

„Ti láttátok, amit Egyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sasszárnyakon, és Magamhoz bocsátottalak titeket.” 4. vers

Ez az igerész kijelenti, hogy Isten Magához fogadja a megváltottakat. Megváltásának első célja, hogy a megváltott emberek egy közvetlen, személyes kapcsolatba kerüljenek Ővele. Az Ószövetség időszakában meglepően kevés ember értette meg ezt a tervet. Őket a Törvény, az anyagi áldások és az Ígéret Földje érdekelte. Ők *dolgokra* néztek, ezért legtöbbjük kimaradt egy csodálatos, közvetlen, személyes Istennel való kapcsolatból. Ehhez hasonlóan, úgy tűnik, ma is kevesen értik meg azt, hogy Isten elsődleges akarata az, hogy minket Magához vonjon. Minden más másodlagos.

Az Ő saját tulajdona

A megváltás másodlagos célja, hogy Isten a megváltottakat az Ő saját tulajdonává tegye. A 2 Mózes 19,5-ben a „*az Enyéim*” kifejezés egy héber szóból származik, melynek pontos jelentése ismeretlen. Más angol fordítások a következő kifeje-

zéseket használják: „*egy különleges kincs számomra*”, „*értékes tulajdonom*”, és „*egy kivételes (egyéni) kincs számomra*”.

Ez azt sugallja, hogy Isten azt akarja, hogy számára valami *személyes, sajátos, speciális* tulajdon legyünk. Izgalmas, hogy nem ismerjük az eredeti héber szó pontos jelentését, mert így a szó értelmezésekor sok lehetőség áll rendelkezésünkre. Azt viszont tudjuk, hogy ez valami csodálatosat jelent, messze túl azon, amit elképzelhetünk, vagy gondolhatunk magunkról. Ezért váltott meg Isten minket.

Egy új nép

Isten *emberekbe fektet be*. Ő sokkal inkább tekintettel van emberekre, mint dolgokra. Ezt az igazságot csodálatosan és egyszerűen mutatja be az 5 Mózés 32,9 verse: „*Mert az Úrnak része¹ az Ő népe*”.

Isten az Ő megváltott népére koncentrál, akik az Ő öröksége mindabban, ami már megtörtént, és ami most történik a világban. Emellett világosan meg kell értenünk, hogy az Ő végső célja nem csak az egyének megváltása, hanem egy különleges nép megalkotása is: egy egyedi, új, szerves egészé, ami teljes mértékben eltér mindentől, ami a népek között létezett azelőtt, mielőtt Isten közbelépett a megváltás által.

A mai kereszténység az egyénre és az egyénnek Istennel való kapcsolatára helyezi a legnagyobb hangsúlyt. Bár ez is nagyon fontos, Isten végső célja mégsem csak az egyének megváltása; az Ő célja egy *különleges nép* megalkotása.

Jézus az Atyához való imájában fantasztikus bepillantást adott nekünk Isten szándékának abba a különleges részletébe, amelyben ma élünk:

„De nemcsak ő érettük könnyörgők, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd Én bennem; hogy

¹ Fordító megjegyzése: a Károli fordításban szereplő „része” szó jelentése: osztályrésze, öröksége. Ez a jelentés pontosabb, mint az Új fordításban szereplő „tulajdona”.

mindnyájan, egyek legyenek, amint Te Én bennem Atyám, és Én Te benned, hogy ők is egyek legyenek Mi bennünk, hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél Engem. És Én azt a dicsőséget, amelyet Nékem adtál, ő nékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen Mi egy vagyunk: Én ő bennük, és Te Én bennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy Te küldtél Engem, és szeretted őket, a miként Engem szeretted”.

János 17,20-23

Jézus végső célja az, hogy különböző származású és háttérű egyéneket egy látható egységgé kovácsoljon. A világ időben és térben szemlél mindent; nem látja a szellemi birodalom misztikus valóságát. Ha el akarjuk érni a világot Isten megváltó üzenetével, láthatóvá kell válnunk – hogy a világ láthasson és értékelhessen minket. Így hát nem rejthetjük el, és nem szoríthatjuk háttérbe kereszténységünket, hiszen Isten célja az, hogy az Ő népét egy *látható egységben* mutassa be. Ez a látható egység megcáfolhatatlan bizonyosság lesz az egész világ számára, hogy Isten valóban elküldte Jézust.

Amint Isten megváltó népének valóságos kiábrázolása leszünk, mások is vonzódni fognak Őhöz személyes, egyedi kapcsolatban, s velünk együtt Isten különleges kincsévé válnak örök időnkig.

Az Átváltozás: Isten Programja a Gyülekezet Számára

Ahhoz, hogy Isten olyan emberekké formáljon bennünket, amilyenné Ő szeretné, hogy váljunk, egy átváltozás szükséges, ami egy folyamat. Amikor Isten megvált minket, mi épp csak megkezdjük utazásunkat egy olyan állapot felé, amivé válnunk kell, amivé Isten szeretné, hogy legyünk. Csodálom Istent, hogy van elég hite egyáltalán belekezdeni egy ilyen munkába, hogy átformáljon olyan embereket, mint amilyen én is vagyok.

Az átváltozás folyamata

Az átváltozás folyamatára példaként vegyük szemügyre, amikor Jézus elhívja első tanítványait:

„Mikor pedig a galileai tenger mellett járt Jézus, látott két testvért, Simont, akit Péternek hívtak és Andrást az ő testvérét, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak. És monda nekik: Kövessetek Engem, és azt művelem, hogy embereket halászatok. Azok pedig azonnal otthagyván a hálókat, követék Őt.”

Máté 4,18-20

Ez az egyszerű jelenet nem tartalmaz sok bonyolult pszichológiát, hanem csak annak a lényegét, ami meg kellett, hogy történjen. Két összetevője van Jézus mondatának: „Kövessetek Engem” és „emberhalászokká teszlek titeket.”

Teljes elkötelezettség

Először is, Jézus *teljes* elkötelezettséget kér. „Hagyj el mindent, kövess Engem! Nem mondom el neked, merre megyünk, csak hitben kövess Engem! Helyezd életed Kezembe, és hagyd Rám ennek következményeit!” Ez a feltétel. Isten addig nem tudja kimunkálni céljait, amíg az Övéi teljesen el nem kötelezik magukat Neki.

Azután Jézus azt mondja: „Nem mondom meg neked, merre megyünk, de azt elmondom, mivé teszek. Emberhalázzokká teszek titeket.” Nekünk, Isten megváltott gyermekeinek nem az a fontos mik vagyunk most, hanem az, amivé Isten akar tenni minket. Ha mi engedelmessékedünk az Úrnak, Ő garantálja, hogy befejezi a munkát. Először el kell köteleznünk magunkat Isten céljaira, azután Ő elkezdi munkálkodni bennünk, hogy olyanná tegyen bennünket, amilyenné Ő szeretné, hogy legyünk.

Ugyanez az elv található Pál tanításában:

„Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmaságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteket. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.”

Róma 12,1-2

Amint láttuk a Máté 4,18-20-ban, Isten bennünk végzendő munkájának folyamatához szükséges első lépés a *teljes elkötelezettség Isten felé*. Pál ezt az igazságot a következőképpen fejezte ki: *„Szánjátok oda a ti testeiteket élő áldozatul”*.

Ő az ószövetségi állatáldozatokra gondolt, azokra a bárányokra és bikákra, amelyeket megöltek, és áldozatként elhelyeztek Isten oltárán. Amikor letették azokat Isten oltárára, már nem ahhoz a személyhez tartoztak, aki az áldozatot hozta; egyedül Istenhez tartoztak. Pál nekünk, keresztényeknek ezzel azt mondta, hogy pontosan ilyen módon kell fel-

ajánlanunk saját testünket Istennek. Amint testedet az oltárra helyezed, az többé nem tartozik hozzád; teljes egészében Istené lesz. De van egy lényeges különbség: A te tested nem öletik meg; élve lesz az oltárra helyezve!

Hát ez a teljes elkötelezettség!

Belső átváltozás (átformálódás)

Isten felé való elkötelezettségünk következményeként magasabb szinten gondolkodunk. Amikor *megújul* az elménk, megváltoznak értékeink és prioritásaink. A dolgok új értelmet kapnak. Isten ezt viszont csak elkötelezett emberekkel teszi meg. Amikor átváltoztunk elménk megújulása által, képesek vagyunk felismerni és elfogadni Isten akaratát.

Megtudhatjuk, mi is az Ő akarata valójában. Istennek csodálatos terve van mindannyiunk számára; személyre szabottan is, és egész népére nézve is, de Ő csak azoknak jelenti ki tervét, akik elkötelezettek.

„Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől.”
2 Korinthus 3,18

Ne feledjük, Isten Igéje egy tükör, ami megmutatja nekünk bensőnket. Ez a tükör nélkülözhetetlen eszköz az átalakulás folyamatában. Figyeljük meg, hogy a fenti igeszakasz többes-számban fogalmaz, tehát nemcsak egyénekre, hanem *mindannyiunkra* vonatkozik.

Megmutatja nekünk Isten szándékát hívó népére, mint egészre nézve. Isten népének, mint egésznek felismerése nélkül hajlamosak vagyunk elveszni saját szükségünkben, problémáinkban és áldásainkban, miközben lemaradunk Isten nagyobb, átfogó tervéről. „Nem látjuk a fától az erdőt”, ahogy a szólás is mondja.

Dicsőségről dicsőségre változva

Amint időt töltünk Isten Igéjének tükre előtt, meglátjuk a dicsőséget, amit Isten fog kimunkálni *bennünk*. Ha hitben szemléljük ezt a dicsőséget, továbbra is Isten Igéjének tükrebe nézve, Isten Szelleme átformál bennünket a tükörben látott képmásra, de csakis akkor, ha *hitben* nézünk a tükörbe.

**Az Isten Igéjének
tükrebe való
beletekintés
az átváltozási
folyamat lényeges
része.**

Ha nem nézünk bele a tükörbe, akkor Isten szelleme nem tud munkálkodni rajtunk. Ez nem egy egyszeri, hanem egy folyamatos, „*dicsőségről dicsőségre*” történő átváltozás! Amikor elérünk egy bizonyos szintre, akkor Isten egy magasabb szintet mutat nekünk és sürget, hogy haladjunk felfelé. Ez az átváltozás két dologtól függ. Először is attól, hogy hit által belelátunk-e Isten Igéjének tükrebe. Másodszer, a Szent Szellem munkáján alapszik, amit akkor végez, amikor mi a tükörbe nézünk. Mindegyikünknek rendszeresen bele kell néznünk Isten Igéjének tükrebe, hogy ellenőrizzük abban saját szellemi állapotunkat, és Istennel való kapcsolatunkat.

Tehát az átváltozás a következő sorrendben történik: elkötelezettség, azután belülről való átváltozás, ami Isten céljainak kijelentéséhez vezet.

„Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; mivelhogyan nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.”

2 Korinthus 4,17-18

Pál azt mondta, hogy szenvedésekben lesz részünk az átalakulás folyamata során, de ezek a szenvedések javunkra lesznek és kimunkálják számunkra Isten akaratát, ha figyel-

münket továbbra is a láthatatlan dolgokon tartjuk, nem pedig a körülöttünk kavargó látható körülményeken, helyzeteken.

Amint Pál mondta, a látható dolgok ideiglenesek, a láthatatlanok pedig örökkévalók. Isten ránk nézve készített örök céljainak láthatatlan valóságát csak az láthatja meg, aki hitben Isten Igéjének tükrét szemléli. Amikor ezt tesszük, a Szent Szellem kijelenti Isten akaratát nekünk: kijelenti, hogy merre vezet, és kijelenti, mit szeretne elérni bennünk és általunk. Amint hitben szemünket kitartóan a tükrön tartjuk, a Szent Szellem folyamatosan azzá változtat minket, amit hitben már felismertünk magunkról. Minden alkalommal, amikor egy újabb igazságot értünk meg hitben, egy újabb átváltozást tapasztalunk meg. Ez az a folyamat, amely valóban dicsőségről dicsőségre vezet minket!

2. Rész

A GYÜLEKEZET TERMÉSZETE 7 KÉPBEN AZ EFÉZUSI LEVÉL ALAPJÁN

Az Első Kép: A Gyülekezés

„És[Isten] mindeneket vetett az Ő [Jézus] lábai alá, és Őt [Jézust] tette mindeneknek fölötte az Egyháznak fejévé.”
Efézus 1,22

A következő néhány fejezetben megvizsgáljuk Pálnak az Efézusiakhoz írt levele alapján azt a hét képet, amelyek segítségével Pál bemutatja Isten népét. Az első ezek közül a *gyülekezés*.

A görög szó, amit az Efézus 1,22-ben *gyülekezethént* fordítottak, az *eklézsia*. Az eklézsia főnév, a „*kihívni*” jelentésű igéből származik. Ez a meghatározás az emberek egy olyan csoportját jelenti, amely egy nagyobb népcsoportból történő kihívás során formálódik. Ezen felül, ez egy speciális célra elhívott csoportot takar, ami igaz a gyülekezetre is. Jézus Krisztusban való hit által kihívattunk a világból Istennek egy speciális céljára.

Az Újszövetség-korabeli világi görög szóhasználatban az eklézsia szó nagyon különleges jelentéssel bírt. „Kormányzati gyülekezést (népgyűlés)” jelentett. A szó ebben az értelmében háromszor fordul elő az Apostolok Cselekedeteinek 19. fejezetében, ahol egy zavargásról olvasunk, amely Efézus városában tört ki Pál szolgálata miatt.

Figyeljük meg az Apostolok Cselekedetei 19-ben a „gyülekezés”(népgyűlés) szóhasználatot:

„Már most ki egyet, ki mást kiáltozott, mert a népgyűlés (gyülekezés)[eklézsia] összezavarodott, és a többség nem tudta, miért gyűltek össze.”
32. vers

A nép egy szervezetlen, illegális összejövetelt tartott, amiért az illetékes városi elöljáró megfeddte őket, és azt mondta nekik, hogy nincs joguk ott ilyenfajta összejövetelt tartani. Azután hozzátette:

„Ha pedig egyéb dolgok felől van valami panaszotok, a törvényes népgyűlésen (gyülekezésen) [ekklézsia] majd elintéztetik.” 39. vers

A szó újra megjelenik a 41. versben:
„És ezeket mondván, feloszlata a gyűlést [ekklézsia]”.

Tehát, az általunk általánosan *gyülekezetnek* fordított szó eredeti jelentése „legális vagy kormányzati gyülekezés”.

Ebben a fejezetben a *gyülekezés* szót használom a ma már gyülekezetnek fordított szó minden előfordulásánál. Ezt a jelentést a mai fordítások nagy része nem tükrözi, pedig a „kormányzati gyülekezés” az első kép, amit meglátunk Isten népéről az Ő Igéjének tükrében.

A gyülekezéshez tartozás feltétele

Az efézusi görög népgyűlésben (gyülekezés) nagy volt a kirekesztettek száma: rabszolgák (akik a lakosság közel felét alkották), asszonyok, minden látogató és az ideiglenes lakosok. A népgyűlésnek (gyülekezés) tehát csak az Efézusban élő szabad polgárok lehettek tagjai.

Mik a feltételei annak, hogy valaki az Úr Jézus Krisztus gyülekezéséhez tartozzon? Jézus saját maga mondta nekünk:

„Monda nékik [Jézus]: Ti kinek mondotok engem? Simon Péter pedig felelvén monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. És felelvén Jézus, monda néki: Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az Én mennyei Atyám. De Én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az Én egyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.”

Máté 16,15-18

Péter bátran előlépett és kijelentette Jézusnak, hogy „*Te vagy a Krisztus [Messiás], az élő Istennek Fia.*” Ez a kijelentés nem Péter természetes gondolkodásából vagy logikájából fakadt. Ez Istentől, az Atyától származott a Szent Szellem által. Nem a názáreti Jézust, az ács fiát jelentette ki, akit már ismert, hanem Jézust, Isten Fiát, a Messiást az Ő isteni, örökkévaló természetében.

Hiszem, hogy ma milliók válnak gyülekezeti tagokká úgy, hogy még ezt az alapvető kijelentést sem értik. Így a gyülekezet nem képes teljes tekintélyével működni, hiszen tagjai még nem nyertek jogosultságot a gyülekezéshez való tartozásra.

Jézus nyelvezete a fenti ígérésben erősen hangsúlyozott: „*Te Péter vagy és ezen a kősziklán építem fel az Én egyházamat.*” A teljes hangsúly az „*Én (Enyém)*” szóra kerül. Az *Én* gyülekezetem, az *Én* gyülekezésem.

Jézus valójában azt mondta, hogy sok gyülekezés van. Minden városnak és országnak megvan a maga gyülekezése. Az egyes nemzeteknek is megvan a saját gyülekezésük. De Jézus azt mondta: „*Én most építem az Én gyülekezésem.*”

Az *építem* és az *Én* szavak között szoros kapcsolat van. Ha Jézus nem építi a gyülekezést, nem fogja sajátjának tekinteni sem. Ő csak azt tekinti sajátjának, amit Maga épít.

Egyszer egy prédikátor a Szent Szellem ajándékairól beszélt. Üzenete végén egy hölgy odament hozzá és azt mondta: „Testvér, a mi gyülekezetünkben nincsenek ilyen ajándékaink.” Erre a testvér így válaszolt: „Nos, Jézus Krisztus gyülekezetében rendelkeznek ilyenekkel. Melyik a te gyülekezeted?”

Ez egy fontos és messzire ható kérdés. Melyik a te gyülekezeted? Az Övé az a gyülekezet?